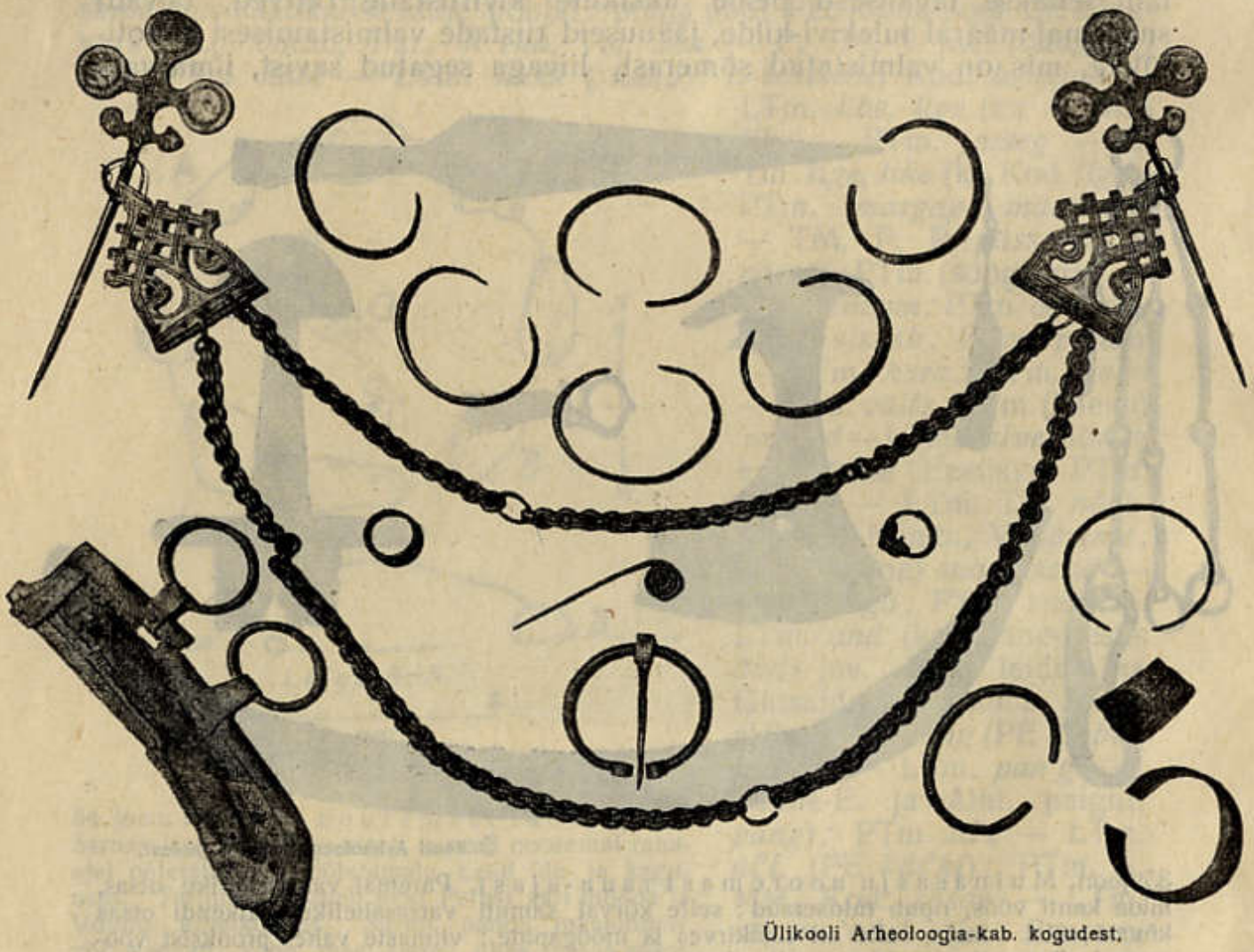
ehk lootsikukujulised, või talvad (peitlid) auguta, või noole- ja oda-otsad, luust: ahingud (västrad, tuurad), noad jne.

Pronksi-aeg (kestus 1800 e. Kr. kuni 500 e. Kr.) Eestis on leidudest üldse väga vaene ja Tartumaalgi tuntakse sest ajast ainult üks üksikleid ning mõned kalmed.

Et riistade valmistamiseks tarvisminevat vaske omalt maalt saada ei olnud ja seda ka mingi oma maa saaduse (nagu Ida-Preisis meri-

Ülikooli Arheoloogia-kab. kogudest.

36. joon. Naiste ehteid nooremast raua-ajast. Ülal keskel ja all-paremal pool on rida käevõrusid; kahel pool on 2 nõela keekandjatega, mille vahel rinnakee — see oli naiste ehteks, nõelad kinnitati rõivastesse kummagi õla kohale ja ketid, mida algupäraselt oli rohkem, rippusid rinnal; kettide vahel on nõel, kaks sõrmust ja hoburaua-kujuline sõlg; pahemal nurgas on plekist noatupe kate. Kõik asjad on pronksist.

vaigu) vastu vahetada ei olnud, tarvitasid tolle aja harvad elanikud vist osalt edasi kiviriistu ja elasid arvatavasti peajoontes samuti nagu kiviajal. Leidude kasinus ei võimalda teha mingisuguseid kultuuriloolisi järeldusi.